

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області)

Слідчий відділ

вул. Пивоварова, 6, м. Северодонецьк, Луганська область, 93400, тел. факс (06452) 4-42-81
www.ssu.gov.ua Код СДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

«09» листопада 2022 року

Слідчий 2 відділення СВ 3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях капітан юстиції Донченко Владислав Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022130000000625 від 25.10.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. 5 ст. 111-1 КК України, відповідно до ст. ст. 40, 42, 111, 133, 135, 137, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ

**Мартінова Вячеслава Вікторовича,
17.10.1963 р.н., громадянина України,
уродженця м. Антрацит, Луганської
області, зареєстрованого та
проживаючого за адресою: Луганська
обл., м. Антрацит, вул. Кальницької,
буд. 2, кв. 61,**

про те, що він підозрюється в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинені за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, та в участі в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

В ході досудового розслідування встановлено наступне:

В Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність

влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з вказаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави всього світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та Російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом Російської федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору Російська Федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або

погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Відповідно до статей 1-3, 6 Конституції України - Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава; Суверенітет України поширюється на всю її територію; Україна є унітарною державою; Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою; Державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову; Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Згідно зі статтями 17, 19, 65, 68 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу; На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом; На території України не допускається розташування іноземних військових баз; Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України; Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей; Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Статтями 132-134 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

24 лютого 2022 року Російською Федерацією здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію України, у зв'язку із чим розпочато ведення агресивної війни проти України та відкрите захоплення її території.

Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затверджений Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX, в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Указом Президента України від 14 березня 2022 року № 133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», затверджений Законом України від 15.03.2022 № 2119-IX, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб.

Указом Президента України від 18 квітня 2022 року №259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», затверджений Законом України від 21.04.2022 № 2212-IX, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб.

Указом Президента України від 17 травня 2022 року № 341/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», затверджений Законом України від 22.05.2022 № 2263-IX, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

Указом Президента України від 12 серпня 2022 року № 573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», затверджений Законом України від 15.08.2022 № 2500-IX, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб.

У результаті вищезазначених подій, значна частина території Луганської області, починаючи з 24.02.2022 по теперішній час, опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Луганської області.

Одночасно, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Луганської області, з числа представників незаконного збройного формування так званого «ЛНР» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та, згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Як наслідок, агресія збройних сил Російської Федерації та інших військових формувань, що діють на їх боці, призвела до тимчасової окупації більшої частини території Луганської області.

20 вересня 2022 року, так званою «народною радою ЛНР» прийнято «Закон о референдуме Луганской Народной Республики по вопросу о

вхожденні в склад Російської Федерації на правах суб'єкта Російської Федерації».

З метою організації незаконного референдуму, утворено територіальну виборчу комісію м. Антрацит.

Громадянин України Мартинов Вячеслав Вікторович, усвідомлюючи вищенаведені обставини, діючи умисно, протиправно, переслідуючи мету змінити межі території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, погодилась очолити і взяти участь в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території в «територіальній виборчій комісії м. Антрацит», яка діяла у складі окупаційної адміністрації Російської Федерації на тимчасово окупованій території в м. Антрацит Луганської області.

Так, приблизно в середині вересня 2022 року, більш точний час з об'єктивних причин встановити не виявилось можливим, Мартинов В.В., усвідомлюючи протиправний характер вчинюваних дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, маючи умисел на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом взяття участі в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, а саме в м. Антрацит Луганської області, зі своїх особистих мотивів погодився на призначення його на посаду «председателя территориальной избирательной комиссии города Антрацит и Антрацитовского района» для проведення так званого «референдуму луганської народної республіки з питання входження до складу Російської Федерації на правах суб'єкта Російської Федерації» (далі за текстом «незаконний референдум»), та зайняв вказану посаду знаходячись на тимчасово окупованій території України, м. Антрацит Луганської області, вступивши таким чином у злочинну змову з іншими невстановленими особами для вчинення спільних протиправних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом організації та проведення в період з 23 по 27 вересня 2022 року на тимчасово окупованій території м. Антрацит Луганської області незаконного референдуму з питання «входження луганської народної республіки до складу Російської Федерації на правах суб'єкта Російської Федерації».

У період часу з 23 по 27 вересня 2022 року Мартинов В.В., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, перебуваючи на виборчій дільниці м. Антрацит, Луганської області, виконуючи відведену йому роль «председателя территориальной избирательной комиссии города Антрацит и Антрацитовского района», спільно з іншими невстановленими особами, шляхом складання списків виборців, ідентифікації осіб, що прийшли на виборчу дільницю, надання вказівок з організаційних питань іншим членам комісії, видачі бюлетенів для голосування, в яких було запитання російською мовою: «Вы за вхождение Луганской Народной Республики в состав Российской Федерации?», підрахунку бюлетенів, складання протоколу голосування тощо, прийняв участь в організації, організував та забезпечив

проведення незаконного референдуму, тобто вказаними діями Мартинов В.В. посягнув на територіальну цілісність і недоторканність України, оскільки його дії спрямовані на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Таким чином, Мартинов Вячеслав Вікторович обгрунтовано підозрюється в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинені за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

20 вересня 2022 року, так званою «народною радою ЛНР» прийнято «Закон о референдуме Луганской Народной Республики по вопросу о вхождении в состав Российской Федерации на правах субъекта Российской Федерации».

З метою організації незаконного референдуму, утворено територіальну виборчу комісію м. Антрацит.

Громадянин України Мартинов Вячеслав Вікторович усвідомлюючи вищенаведені обставини, діючи умисно, протиправно, приблизно в середині вересня 2022 року погодився взяти участь в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, а саме очолити та організувати роботу «територіальної виборчої комісії м. Антрацит та Антрацитівського району», яка діяла у складі окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Так, приблизно в середині вересня 2022 року, більш точний час з об'єктивних причин встановити не виявилось можливим, Мартинов В.В. усвідомлюючи протиправний характер вчинюваних дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, маючи умисел на участь в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, а саме в м. Антрацит Луганської області, зі своїх особистих мотивів погодився на призначення його на посаду «председателя территориальной избирательной комиссии города Антрацит и Антрацитовского района» для проведення в період з 23 по 27 вересня 2022 року на території м. Антрацит Луганської області так званого «референдуму луганської народної республіки з питання входження до складу Російської Федерації на правах суб'єкта Російської Федерації» (далі за текстом «незаконний референдум»), та зайняв вказану посаду знаходячись на тимчасово окупованій території України у м. Антрацит Луганської області.

У період часу з 23 по 27 вересня 2022 року Мартинов В.В., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, перебуваючи на виборчій дільниці № 602 м. Антрацит Луганської області, виконуючи відведену йому роль голови «територіальної виборчої комісії м. Антрацит та Антрацитівського району», спільно з іншими невстановленими особами, шляхом складання списків виборців, ідентифікації осіб, що прийшли на виборчу дільницю, надання вказівок з організаційних питань іншим членам комісії, видачі бюлетенів для

голосування, в яких було запитання російською мовою: «Вы за вхождение Луганской Народной Республики в состав Российской Федерации?», підрахунку бюлетенів, складання протоколу голосування тощо, Мартинов В.В. взяв участь в організації та забезпеченні проведення незаконного референдуму на тимчасово окупованій території.

Таким чином, Мартинов Вячеслав Вікторович обгрунтовано підозрюється в участі в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обгрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Слідчий 2 відділення слідчого відділу 3 управління
(з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області)

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях

капітан юстиції

Владислав Володимирович ДОНЧЕНКО

ПОГОДЖЕНО

Прокурор відділу процесуального керівництва
при провадженні досудового розслідування
територіальними органами поліції та
підтримання публічного обвинувачення
управління нагляду за додержанням законів
Національною поліцією України та органами,
які ведуть боротьбу з організованою та
транснаціональною злочинністю
Луганської обласної прокуратури

«09» листопада 2022 року

Дмитро Володимирович ВЕРИЧ